HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לעולם אימא לך להחזיר תנן. ולילו לשהות מע"פ שאינו גרוף שרי: **והך תזרה דאמרי לך.** לף יחזיר עד שיגרוף דכי גרוף מיהא שרי: **ולו דברי הכל היא.** ולעיל שמאי לף סבירא להו: **לף אנו.** שריומת דמתני' אלף על גבה דלף נפיש הבלע כולי האי אבל תוכה לשהות גרופה כדמתחרינן ליה חסורי וכי תלמו לשריומת לשהות על שאינה גרופה קלי: **היינו דאני בין תוכה לעל גבה.** דכי משהי לתוכה לשאינה גרופה מטומין ממש כרמך: **אלף אי אמרת לשהות מגן.** לשפילו לשהות בעי גרופה כיון דגרופה ומבעוד יום הוא נותנו לתוכה מה לי תוכה מה לי על גבה: **אריסף.** עד שיגרוף: **אסיפה קלי.** לשייר בחזה אבל ריסף לשהות הוא ובין תוכה ובין גבה שרי: **שפי כירות המתאימות.** מחוברות ימד וקיר של חרס מפסקת ביניהס: **משהין על גבי גרופה וקטומה.** ללף מייתינן משום דסליק לה הבלע מאידך: **ומה בן משהין.** על הגרופה: **לף יחזיר בשבת: אלף".** ריסף דמתניתין לשהות קאמר דבעי גרופה ובלשהות פליגי בחמין ובשביל ובגרוף וסיפא פליגי בחזה מתני' ר' יהודה היא. אלף מי אמרת להחזיר תנן דבעי גרופה אבל לשהות בש"א משהין חמין ובה"א חמין ובשביל אף על פי שאינה גרופה ולא קטומה, מני מתניתין אי ר' מאיר קשיא לב"ש בחדא דקתני בש"א חמין אבל לא תבשיל, ורבי מאיר קתני לב"ש ולא כלום. ולב"ה בתרתי דר' מאיר קתני לב"ה משהין חמין אבל לא תבשיל, ומתניתין קתני לב"ה חמין ותבשיל, ותוב דרבי מאיר קתני דברי הכל לא יחזיר ומתניתין קתני לב"ה אף מחזירין. אי לרבי יהודה קשיא גרופה וקטומה דקתני קתני משהין, לב"ש חמין לב"ה חמין ותבשיל, בגרופה וקטומה קתני ומתניתין אע"פ שאינה גרופה וקטומה. ושנינן לעולם אימא לך להחזיר תנן ותנא דידן סבר לה כרבי יהודה בחדא ופליג עליה בחדא, ופשוטה היא. **ועמדה דמתניתין להחזיר תנן.** עכשיו יש מי שאומר כיון דלא אפשטיא בהדיא להחזיר, אשנויי לא סמכינן [ומוקמי] מתניתין לשהות. ויש מי שאומר הלכה להחזיר תנן ומסייעא ליה הא דא"ר יוחנן כירה שהסיקוה בגפת ובעצים משהין עליה חמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא ביישל כל צורכו, עקר לא יחזיר וקסבר מתני' להחזיר תנן כו'. ועוד מדאמר רבא תרוייהו תנננה, ואמרינן מכדי תרוייהו תננה, ר' יוחנן מאי אתא לאשמעינן, ואמר דייקא דמתניתין קס"ל, ש"מ דרבי יוחנן סבר דייקא דמתניתין להחזיר הוא. [ג]ורשיהוי זה אינה הטמנה אלא כגון כסא של ברזל והקדירה יושבת עליה והיא תלויה או באבנים [או] כיוצא בה, אבל הטמנה ע"ג גחלים דברי הכל אסור דקי"ל הטמנה בדבר המוסיף אסור ואפילו מבעוד יום. **איבעיא להו מהו לסמוך לה,** תוכה וגבה אסור אבל לסמוך שרי, או דילמא לא שנא. ופשטנא מהא דתניא כירה שהסיקוה בגפת ובעצים סומכין ואין מקיימין עליה אלא אם כן גרופה וקטומה, עממו הגחלים או שנתן לתוכה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה.

**לעולם אימא לך להחזיר תנן וחסורי מיחסרא והכי קתני כירה שהסיקוה בקש ובגבבא מחזירין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יחזיר עד שיגרוף או עד שיתן את האפר אבל לשהות משהין אע"פ שאינו גרוף ואינו קטום ומה הן משהין בית שמאי אומרים חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל והך חזרה דאמרי לך לאו דברי הכל היא אלא מחלוקת בית שמאי ובית הלל שבית שמאי אומרים נוטלין ולא מחזירין ובית הלל אומרים אף מחזירין ת"ש דאמר ר' חלבו א"ר חמא בר גוריא אמר רב לא שנו אלא על גבה אבל לתוכה אסור אי אמרת בשלמא להחזיר תנן היינו דשני בין תוכה לעל גבה אלא אי אמרת לשהות תנן מה לי תוכה מה לי על גבה מי סברת ר' חלבו אריושא קאי אסיפא [א]קאי ובית הלל אומרים אף מחזירין ואמר ר' חלבו אמר רב חמא בר גוריא אמר רב לא שנו אלא על גבה אבל תוכה אסור [ב]תא שמע ב' כירות המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה ואינה קטומה משהין על גבי גרופה וקטומה ואין משהין על שאינה גרופה וקטומה ומה הן משהין בית שמאי אומרים ולא כלום ובית הלל אומרים חמין אבל לא תבשיל עקר דברי הכל לא יחזיר דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בית שמאי אומרים חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל בית שמאי אומרים נוטלין אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף מחזירין אי אמרת בשלמא לשהות תנן מתני' מני רבי יהודה היא אלא אי אמרת להחזיר תנן מתניתין מני לא רבי יהודה ולא ר' מאיר אי רבי מאיר קשיא לב"ש בחדא ולבית הלל בתרתי אי רבי יהודה קשיא גרופה וקטומה לעולם אימא לך להחזיר תנן ותנא דידן סבר לה כרבי יהודה בחדא ופליג עליה בחדא סבר לה כרבי יהודה בחמין ותבשיל ונוטלין ומחזירין ופליג עליה בחדא דאילו תנא דידן סבר לשהות ואף על פי שאינו גרוף וקטום ורבי יהודה סבר בלשהות נמי גרוף וקטום אין אי לא לא איבעיא להו מהו לסמוך בה תוכה וגבה אסור אבל לסמוך בה שפיר דמי או דילמא לא שנא תא שמע שתי כירות המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה וקטומה משהין על גבי גרופה וקטומה ואף על גב דקא סליק ליה הבלא מאידך דילמא שאני התם דכיון דמידליא שליט בה אוירא תא שמע דאמר רב ספרא אמר רב חייא קטמה ונתלבתה סומכין לה ומקיימין עליה ונוטלין ממנה ומחזירין לה שמע מינה לסמוך נמי קטמה אין לא קטמה לא ולטעמיך נוטלין ממנה דקתני קטמה אין לא קטמה לא אלא תנא נוטלין משום מחזירין הכא נמי תנא סומכין משום מקיימין הכי השתא התם נוטלין ומחזירין בחד מקום הוא תנא נוטלין משום מחזירין אלא הכא סומכין בחד מקום הוא ומקיימין בחד מקום הוא מאי הוי עלה ת"ש [ג]כירה שהסיקוה בגפת ובעצים סומכין לה ואין מקיימין אא"כ גרופה וקטומה [ד]גחלים שעממו או שנתן עליה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה אמר ר' יצחק בר נחמני א"ר אושעיא קטמה והובערה משהין עליה חמין שהוחמו כל צורכן ותבשיל שבישל כל צורכו

שמע

מהו לסמוך. בחיגה גרופה קבעי ומי מתניתין לשהות תנן קל בעי לשהות ולהחזיר ומי לחזיר תנן ושרי לשהות אפי' תוכה וגבה בעי להחזיר ולשהות היכא שחיגו מבושל כמאכל בן דרוסתי:

תא שמע כירה שהסיקוה בו'. ומסיק דשרי לסמוך ומכל מקום אין ללמוד מכאן לסמוך אלא הא דשתי הכא דדופני כירה מפסיקין ביניו ולחם:

מתני'

לעולם אימא לך להחזיר תנן וחסורי מיחסרא בו'. [א]משום דקיי"ל כחניניה כמו שפסקה בע"ה דחיק לאוקמה מתני' כוותיה: **אא"ב להחזיר תנן היינו דשני בין תוכה לעל גבה.** פי' בקונטרס משום דמי להחזיר תנן (ב) ג"כ לשהות משהין אפילו בחיגה גרופה לחכי שני בין תוכה לחכי מטומין ממש כרמך לעל גבה וקשה להר"ח דלחניניה אפילו תוכה משהין אפי' בחיגה גרופה דהא תנן (לעיל דף יט:) ולא תדרה על גבי גחלים אלא על שיקרמו פניה הא קרמו פניה שרי [ג]ע"ג דחדרה בתוכה היא וכלאו הכי מוכ"י דבחנם דחק רש"י לפרש כן דלחיבא למימר שפיר היינו דשני לן בין תוכה לעל גבה מהא דחדרה בגרופה וקטומה דוקא לא ניחא ליה [ד]לחלק אלא בהחזיר ניחא ליה שפיר לחלק כדמוכח בחמי דחנני מי סברת מריחא קלי לסיפא קלי כו' קשה לר"י א) היכי בעי למימר אלישא דרב דחמניא [ה]דחנני דחנן (שם) חין זולין בשר ובילה אלא כדי שילולו מבעוד יום [ו]ותיא כחניניה ובילה חמרינן לקמן [ז]דחנני ופיפא לו הוא ורב חסר לקמן [ח]דחנני ופיפא לו [ט]ו"ל דבלאו הכי לא חסר לה רב כדמוכח חנא דחם ר"מ ור' יהודה חסרי בחיגה גרופה לפשילו בחנטק ורע לו ורב אמר בחנטק ורע לו לפשילו בחיגה גרופה דבגרופה לא חשכחן שום חמורא לחסר לפשילו יפה לו ועוד דרב קלי לחילתיה דרבי יוחנן דחייבי בחיגה גרופה[י] וכן רבי יוחנן דשרי לקמן חמין ותבשיל שבישל כל צרכו בחיגה גרופה חלא לא בישל כל צרכו חסור לא חשכחן חנא דסבר הכי:

מהו לסמוך. בחיגה גרופה קבעי ומי מתניתין לשהות תנן קל בעי לשהות ולהחזיר ומי לחזיר תנן ושרי לשהות אפי' תוכה וגבה בעי להחזיר ולשהות היכא שחיגו מבושל כמאכל בן דרוסתי:

תא שמע כירה שהסיקוה בו'. ומסיק דשרי לסמוך ומכל מקום אין ללמוד מכאן לסמוך אלא הא דשתי הכא דדופני כירה מפסיקין ביניו ולחם:

שמע

לעולם אימא לך להחזיר תנן וחסורי מיחסרא בו'. [א]משום דקיי"ל כחניניה כמו שפסקה בע"ה דחיק לאוקמה מתני' כוותיה: **אא"ב להחזיר תנן היינו דשני בין תוכה לעל גבה.** פי' בקונטרס משום דמי להחזיר תנן (ב) ג"כ לשהות משהין אפילו בחיגה גרופה לחכי שני בין תוכה לחכי מטומין ממש כרמך לעל גבה וקשה להר"ח דלחניניה אפילו תוכה משהין אפי' בחיגה גרופה דהא תנן (לעיל דף יט:) ולא תדרה על גבי גחלים אלא על שיקרמו פניה הא קרמו פניה שרי [ג]ע"ג דחדרה בתוכה היא וכלאו הכי מוכ"י דבחנם דחק רש"י לפרש כן דלחיבא למימר שפיר היינו דשני לן בין תוכה לעל גבה מהא דחדרה בגרופה וקטומה דוקא לא ניחא ליה [ד]לחלק אלא בהחזיר ניחא ליה שפיר לחלק כדמוכח בחמי דחנני מי סברת מריחא קלי לסיפא קלי כו' קשה לר"י א) היכי בעי למימר אלישא דרב דחמניא [ה]דחנני דחנן (שם) חין זולין בשר ובילה אלא כדי שילולו מבעוד יום [ו]ותיא כחניניה ובילה חמרינן לקמן [ז]דחנני ופיפא לו הוא ורב חסר לקמן [ח]דחנני ופיפא לו [ט]ו"ל דבלאו הכי לא חסר לה רב כדמוכח חנא דחם ר"מ ור' יהודה חסרי בחיגה גרופה לפשילו בחנטק ורע לו ורב אמר בחנטק ורע לו לפשילו בחיגה גרופה דבגרופה לא חשכחן שום חמורא לחסר לפשילו יפה לו ועוד דרב קלי לחילתיה דרבי יוחנן דחייבי בחיגה גרופה[י] וכן רבי יוחנן דשרי לקמן חמין ותבשיל שבישל כל צרכו בחיגה גרופה חלא לא בישל כל צרכו חסור לא חשכחן חנא דסבר הכי:

מתני'

אין מדיחין בחמין אפילו בשאינו גרוף כדמתחרינן ליה חסורי וכי תלמו לשריומת לשהות על שאינה גרופה קלי: **היינו דאני בין תוכה לעל גבה. אלף אי אמרת לשהות מגן.** לשפילו לשהות בעי גרופה כיון דגרופה ומבעוד יום הוא נותנו לתוכה מה לי תוכה מה לי על גבה: **אריסף.** עד שיגרוף: **אסיפה קלי.** לשייר בחזה אבל ריסף לשהות הוא ובין תוכה ובין גבה שרי: **שפי כירות המתאימות.** מחוברות ימד וקיר של חרס מפסקת ביניהס: **משהין על גבי גרופה וקטומה.** ללף מייתינן משום דסליק לה הבלע מאידך: **ומה בן משהין.** על הגרופה: **לף יחזיר בשבת: אלף".** ריסף דמתניתין לשהות קאמר דבעי גרופה ובלשהות פליגי בחמין ובשביל ובגרוף וסיפא פליגי בחזה מתני' ר' יהודה היא. אלף מי אמרת להחזיר תנן דבעי גרופה אבל לשהות בש"א משהין חמין ובה"א חמין ובשביל אף על פי שאינה גרופה ולא קטומה, מני מתניתין אי ר' מאיר קשיא לב"ש בחדא דקתני בש"א חמין אבל לא תבשיל, ורבי מאיר קתני לב"ש ולא כלום. ולב"ה בתרתי דר' מאיר קתני לב"ה משהין חמין אבל לא תבשיל, ומתניתין קתני לב"ה חמין ותבשיל, ותוב דרבי מאיר קתני דברי הכל לא יחזיר ומתניתין קתני לב"ה אף מחזירין. אי לרבי יהודה קשיא גרופה וקטומה דקתני קתני משהין, לב"ש חמין לב"ה חמין ותבשיל, בגרופה וקטומה קתני ומתניתין אע"פ שאינה גרופה וקטומה. ושנינן לעולם אימא לך להחזיר תנן ותנא דידן סבר לה כרבי יהודה בחדא ופליג עליה בחדא, ופשוטה היא. **ועמדה דמתניתין להחזיר תנן.** עכשיו יש מי שאומר כיון דלא אפשטיא בהדיא להחזיר, אשנויי לא סמכינן [ומוקמי] מתניתין לשהות. ויש מי שאומר הלכה להחזיר תנן ומסייעא ליה הא דא"ר יוחנן כירה שהסיקוה בגפת ובעצים משהין עליה חמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא ביישל כל צורכו, עקר לא יחזיר וקסבר מתני' להחזיר תנן כו'. ועוד מדאמר רבא תרוייהו תנננה, ואמרינן מכדי תרוייהו תננה, ר' יוחנן מאי אתא לאשמעינן, ואמר דייקא דמתניתין קס"ל, ש"מ דרבי יוחנן סבר דייקא דמתניתין להחזיר הוא. [ג]ורשיהוי זה אינה הטמנה אלא כגון כסא של ברזל והקדירה יושבת עליה והיא תלויה או באבנים [או] כיוצא בה, אבל הטמנה ע"ג גחלים דברי הכל אסור דקי"ל הטמנה בדבר המוסיף אסור ואפילו מבעוד יום. **איבעיא להו מהו לסמוך לה,** תוכה וגבה אסור אבל לסמוך שרי, או דילמא לא שנא. ופשטנא מהא דתניא כירה שהסיקוה בגפת ובעצים סומכין ואין מקיימין עליה אלא אם כן גרופה וקטומה, עממו הגחלים או שנתן לתוכה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה.

מתני'

אין מדיחין בחמין אפילו בשאינו גרוף כדמתחרינן ליה חסורי וכי תלמו לשריומת לשהות על שאינה גרופה קלי: **היינו דאני בין תוכה לעל גבה. אלף אי אמרת לשהות מגן.** לשפילו לשהות בעי גרופה כיון דגרופה ומבעוד יום הוא נותנו לתוכה מה לי תוכה מה לי על גבה: **אריסף.** עד שיגרוף: **אסיפה קלי.** לשייר בחזה אבל ריסף לשהות הוא ובין תוכה ובין גבה שרי: **שפי כירות המתאימות.** מחוברות ימד וקיר של חרס מפסקת ביניהס: **משהין על גבי גרופה וקטומה.** ללף מייתינן משום דסליק לה הבלע מאידך: **ומה בן משהין.** על הגרופה: **לף יחזיר בשבת: אלף".** ריסף דמתניתין לשהות קאמר דבעי גרופה ובלשהות פליגי בחמין ובשביל ובגרוף וסיפא פליגי בחזה מתני' ר' יהודה היא. אלף מי אמרת להחזיר תנן דבעי גרופה אבל לשהות בש"א משהין חמין ובה"א חמין ובשביל אף על פי שאינה גרופה ולא קטומה, מני מתניתין אי ר' מאיר קשיא לב"ש בחדא דקתני בש"א חמין אבל לא תבשיל, ורבי מאיר קתני לב"ש ולא כלום. ולב"ה בתרתי דר' מאיר קתני לב"ה משהין חמין אבל לא תבשיל, ומתניתין קתני לב"ה חמין ותבשיל, ותוב דרבי מאיר קתני דברי הכל לא יחזיר ומתניתין קתני לב"ה אף מחזירין. אי לרבי יהודה קשיא גרופה וקטומה דקתני קתני משהין, לב"ש חמין לב"ה חמין ותבשיל, בגרופה וקטומה קתני ומתניתין אע"פ שאינה גרופה וקטומה. ושנינן לעולם אימא לך להחזיר תנן ותנא דידן סבר לה כרבי יהודה בחדא ופליג עליה בחדא, ופשוטה היא. **ועמדה דמתניתין להחזיר תנן.** עכשיו יש מי שאומר כיון דלא אפשטיא בהדיא להחזיר, אשנויי לא סמכינן [ומוקמי] מתניתין לשהות. ויש מי שאומר הלכה להחזיר תנן ומסייעא ליה הא דא"ר יוחנן כירה שהסיקוה בגפת ובעצים משהין עליה חמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא ביישל כל צורכו, עקר לא יחזיר וקסבר מתני' להחזיר תנן כו'. ועוד מדאמר רבא תרוייהו תנננה, ואמרינן מכדי תרוייהו תננה, ר' יוחנן מאי אתא לאשמעינן, ואמר דייקא דמתניתין קס"ל, ש"מ דרבי יוחנן סבר דייקא דמתניתין להחזיר הוא. [ג]ורשיהוי זה אינה הטמנה אלא כגון כסא של ברזל והקדירה יושבת עליה והיא תלויה או באבנים [או] כיוצא בה, אבל הטמנה ע"ג גחלים דברי הכל אסור דקי"ל הטמנה בדבר המוסיף אסור ואפילו מבעוד יום. **איבעיא להו מהו לסמוך לה,** תוכה וגבה אסור אבל לסמוך שרי, או דילמא לא שנא. ופשטנא מהא דתניא כירה שהסיקוה בגפת ובעצים סומכין ואין מקיימין עליה אלא אם כן גרופה וקטומה, עממו הגחלים או שנתן לתוכה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה.

מטומין

רבינו חננאל

ושקלינן וטרינן ותרוצנן כירה שהסיקוה בגפת או בעצים אסור להחזיר, אבל לשהות משהין בה אע"פ שאינה גרופה ולא קטומה בין תבשיל בין חמין כחנניה. **ואע"ג** דעמדה אמרינן תוב תא שמע ב' כירות המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה ולא קטומה כו', לר' מאיר אליבא דבית הילל משהין ע"ג גרופה וקטומה חמין אבל לא תבשיל, ולב"ש לא כלום, לר' יהודה אליבא דב"ש משהין חמין אבל לא תבשיל וב"ה חמין ותבשיל. ב"ש אומרים נוטלין חמין אבל לא תבשיל, ורבי מאיר קשיא לב"ש ולא כלום. ולב"ה בתרתי דר' מאיר קתני לב"ה משהין חמין אבל לא תבשיל, ומתניתין קתני לב"ה חמין ותבשיל, ותוב דרבי מאיר קתני דברי הכל לא יחזיר ומתניתין קתני לב"ה אף מחזירין. אי לרבי יהודה קשיא גרופה וקטומה דקתני קתני משהין, לב"ש חמין לב"ה חמין ותבשיל, בגרופה וקטומה קתני ומתניתין אע"פ שאינה גרופה וקטומה. ושנינן לעולם אימא לך להחזיר תנן ותנא דידן סבר לה כרבי יהודה בחדא ופליג עליה בחדא, ופשוטה היא. **ועמדה דמתניתין להחזיר תנן.** עכשיו יש מי שאומר כיון דלא אפשטיא בהדיא להחזיר, אשנויי לא סמכינן [ומוקמי] מתניתין לשהות. ויש מי שאומר הלכה להחזיר תנן ומסייעא ליה הא דא"ר יוחנן כירה שהסיקוה בגפת ובעצים משהין עליה חמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא ביישל כל צורכו, עקר לא יחזיר וקסבר מתני' להחזיר תנן כו'. ועוד מדאמר רבא תרוייהו תנננה, ואמרינן מכדי תרוייהו תננה, ר' יוחנן מאי אתא לאשמעינן, ואמר דייקא דמתניתין קס"ל, ש"מ דרבי יוחנן סבר דייקא דמתניתין להחזיר הוא. [ג]ורשיהוי זה אינה הטמנה אלא כגון כסא של ברזל והקדירה יושבת עליה והיא תלויה או באבנים [או] כיוצא בה, אבל הטמנה ע"ג גחלים דברי הכל אסור דקי"ל הטמנה בדבר המוסיף אסור ואפילו מבעוד יום. **איבעיא להו מהו לסמוך לה,** תוכה וגבה אסור אבל לסמוך שרי, או דילמא לא שנא. ופשטנא מהא דתניא כירה שהסיקוה בגפת ובעצים סומכין ואין מקיימין עליה אלא אם כן גרופה וקטומה, עממו הגחלים או שנתן לתוכה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה.

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה לעולם וכו' משום דקי"ל כחנניה. כעין זה בתוספות מגילה דף יט ע"ב ד"ה ודילמא:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה לעולם וכו' משום דקי"ל כחנניה. כעין זה בתוספות מגילה דף יט ע"ב ד"ה ודילמא:

תוס' ישנים

א) ותפשר דכ"ע מוקי מתני' בלהחזיר אבל להסהות אפילו מיגה גרופה שרי מטטמק ורע לו ולרבי יוחנן אפי' מטטמק ויפה לו:

מוסף תוספות

א. (ד)מהא משמע דהלכתא כחנניה, דאי לא, אמאי דחיק נפשי' תלמודא לחסורי למתני', לימא להשהות תנן ואתיא מתני' כפשטה, אלא. מ' סכ"ן. ב. אלמא שרי להשהות אפי' בתוך התנור שאינו גרוף. תוס' כלף"ם. ג. כיון דבער"ש איירי. תוס' כלף"ם. ד. (בן)שבת. תוס' כלף"ם. ה. כיון דשרי כשהגיע למאכל ב"ד ואע"פ שצריך בשול, סברא הוא דכל שכן. ריטב"ם. ו. ואוקימנא כדי שיצולו כמאכל ב"ד. ריטב"ם. ז. לשהותו בכירה שאינה גרו"ק. ריטב"ם. ח. ומאן דאסר בההיא, לא אסר אלא אליבא דרבנן דפליגי עלי' דחנניא. ריטב"ם. ט. הלכך ל"ק מידי היכי תסיק אדעתי' למימר להחזיר תנן, דאפי' כי אמרי' לשהות תנן לא ס"ל כמתני'. תוס' כלף"ם.

ב א מיי' פ"ג מהל' שבת הלכה י' סמג לאוין סה טוש"ע או"ח סי' רנג סעיף כ:
ג ב שם סעיף ו סמג"ח:
ד ג מיי' שם הלכה ז טוש"ע שם סעיף ו:
ה ד מיי' שם הלכה ד:

(ב) מוספתא פ"ג, ג) מוספתא [פ"ג], ג) לח.,

לעזי רש"י

אריישט"ש. נעורת.

(ג) ופשפר פ"ג, ג) מוספתא [פ"ג], ג) לח.,

לעזי רש"י

אריישט"ש. נעורת.

רבינו חננאל

ושקלינן וטרינן ותרוצנן כירה שהסיקוה בגפת או בעצים אסור להחזיר, אבל לשהות משהין בה אע"פ שאינה גרופה ולא קטומה בין תבשיל בין חמין כחנניה. **ואע"ג** דעמדה אמרינן תוב תא שמע ב' כירות המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה ולא קטומה כו', לר' מאיר אליבא דבית הילל משהין ע"ג גרופה וקטומה חמין אבל לא תבשיל, ולב"ש לא כלום, לר' יהודה אליבא דב"ש משהין חמין אבל לא תבשיל וב"ה חמין ותבשיל. ב"ש אומרים נוטלין חמין אבל לא תבשיל, ורבי מאיר קשיא לב"ש ולא כלום. ולב"ה בתרתי דר' מאיר קתני לב"ה משהין חמין אבל לא תבשיל, ומתניתין קתני לב"ה חמין ותבשיל, ותוב דרבי מאיר קתני דברי הכל לא יחזיר ומתניתין קתני לב"ה אף מחזירין. אי לרבי יהודה קשיא גרופה וקטומה דקתני קתני משהין, לב"ש חמין לב"ה חמין ותבשיל, בגרופה וקטומה קתני ומתניתין אע"פ שאינה גרופה וקטומה. ושנינן לעולם אימא לך להחזיר תנן ותנא דידן סבר לה כרבי יהודה בחדא ופליג עליה בחדא, ופשוטה היא. **ועמדה דמתניתין להחזיר תנן.** עכשיו יש מי שאומר כיון דלא אפשטיא בהדיא להחזיר, אשנויי לא סמכינן [ומוקמי] מתניתין לשהות. ויש מי שאומר הלכה להחזיר תנן ומסייעא ליה הא דא"ר יוחנן כירה שהסיקוה בגפת ובעצים משהין עליה חמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא ביישל כל צורכו, עקר לא יחזיר וקסבר מתני' להחזיר תנן כו'. ועוד מדאמר רבא תרוייהו תנננה, ואמרינן מכדי תרוייהו תננה, ר' יוחנן מאי אתא לאשמעינן, ואמר דייקא דמתניתין קס"ל, ש"מ דרבי יוחנן סבר דייקא דמתניתין להחזיר הוא. [ג]ורשיהוי זה אינה הטמנה אלא כגון כסא של ברזל והקדירה יושבת עליה והיא תלויה או באבנים [או] כיוצא בה, אבל הטמנה ע"ג גחלים דברי הכל אסור דקי"ל הטמנה בדבר המוסיף אסור ואפילו מבעוד יום. **איבעיא להו מהו לסמוך לה,** תוכה וגבה אסור אבל לסמוך שרי, או דילמא לא שנא. ופשטנא מהא דתניא כירה שהסיקוה בגפת ובעצים סומכין ואין מקיימין עליה אלא אם כן גרופה וקטומה, עממו הגחלים או שנתן לתוכה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה.

(ד) עי' בנעל המאור.